

آیا جواد ظریف دروغ گفته است؟

امیرفیض- حقوقدان

تیتیر این تحریر از عنوان مصاحبه ظریف بایک دستگاه خبری آمریکا گرفته شده است آقای ظریف در گفتگوی مزبور اعلام کرده که «در جمهوری اسلامی کسی بمناسبت عقیده اش زندانی نمیشود».

مصاحبه کننده تیتیر مزبور را برای مصاحبه اش با ظریف انتخاب کرده و با خانم نسرین ستوده هم گفتگویی داشته است که بنظر میرسد حق مطلب ادا نشده است.

نخست این اشاره کوتاه بجاست که آقای ظریف درست گفته است در جمهوری اسلامی کسی را برای عقیده اش زندانی نمیکنند بلکه میکشند.

ضوابط شناسائی کشورها

ضابطه حقوقی شناسائی کشورها قانون اساسی کشور است قانون اساسی کشورها نشان میدهد که آن کشور در چه گروهی از کشورهای قرارداد کشورهای گروه دمکراتیکی و کشورهای گروه استبدادی، گروهای دینی و یا سکولاریسم.

جمهوری اسلامی کشوری است که در گروه دینی اسلام قرار گرفته است لذا شناسنامه حقوقی جمهوری اسلامی قرآن و سنت شناخته میشود نه قانون اساسی مدون زیرا بنابراعلام شناسنامه جمهوری اسلامی، قانون نوشته شده بشری معتبر نیست و آنچه معتبر است قرآن و سنت محمد است.

در اصل دوم قانون اساسی جمهوری اسلامی آمده است

جمهوری اسلامی نظامی است برپایه ایمان به خدای یکتا و اختصاص حاکمیت و تشریح به او و تسلیم در برابر او.

اختصاص حاکمیت به خدا سلب حق حاکمیت از مردم است که یکی از آن حقوق حق قانونگزاری است – تسلیم در برابر او، یعنی تسلیم در مقابل قرآن که امر خدا شناخته شده است.

بقیه موارد و ردیف های اصل دوم همه فرع است در مقابل بندی که عرض شد.

بنابراین اظهارات آقای ظریف را باید در شناسنامه حقوقی جمهوری اسلامی ارزیابی کرد که آن شناسنامه قرآن است نه قانون مجازات عمومی که قانون مدون، بکل بی اعتبار است و از نظر اصولی وضع قانون اعم از قوانین عادی و یا اساسی ناشی از حق حاکمیت مردم است و وقتی حق حاکمیت از آن مردم نباشد و به خدا تخصیص داشته باشد بالطبع قانون مورد عمل هم قرآن است نه قانون موضوعه که واضعین آن حق حاکمیت ندارند.

عقیده در اسلام

عقیده به آن چیزی گفته میشود که شخص به آن باور دارد، تعریف مزبور در مورد اسلام صدق نمیکند زیرا در اسلام عقیده آزاد نیست و انسان ها مکلف به یک باور و اعتقاد عمومی هستند و آن اسلام است.

اسلام در مورد انحصاری بودن عقیده و باور بسیار حساس و انتقامجوست و کوچکترین بی اعتقادی و یا تردید به اعتقاد به اسلام را به ارتداد تعریف و جزای شخص مرتد هم قتل است.

نمونه های آزادی عقیده!

در همین سالهای تصرف غاصبانه جمهوری اسلامی عده ای به اتهام تغییر عقیده از اسلام اعدام یا متهم شده اند؛ از جمله محسن امیراصلانی - یوسف ندرخانی - شاهین نجفی - هاشم آقاچاری - مریم رستمپور- مرضیه امیرزاده (مرضیه بافشار سازمان های بین المللی آزاد شد) - اتحادیه بین المللی انسانگرای در اولین گزارش خود در سال ۲۰۱۲ اعلام کرد که ۷ نفر با اتهام کفر و ارتداد اعدام شده اند.

مسئله نبود آزادی عقیده در اسلام منحصر به جمهوری اسلامی نیست در همه کشورهای اسلامی مجازات تغییر عقیده کفر و ارتداد و اعدام است.

دانشگاه الازهر در مورد شخصی بنام سید احمد که از اسلام به مسیحیت گرویده بود فتوا داد که به او مهلت داده شود تا به اسلام برگردد و الا طبق سنت اسلامی باید اعدام شود.

در سودان زنی بنام مریم یحیی ابراهیم اسحاق به علت گرویدن به دین مسیحیت شوهرش اعدام شد.

در آذربایجان شوروی دو نفر بنام های رافق تقی و سمیر صداقت در معرض ارتداد قرار گرفتند و با فتوای آیت الله فاضل لنگرانی مقیم ایران کشته شدند

بنابراین شهود بالا شهادت میدهند که در اسلام مجازات تغییر عقیده زندان نیست و حتما قتل است.

نظر در اسلام

در اسلام نه تنها عقیده آزاد نیست و تغییر عقیده موجب مرگ است بلکه نظرومیل شخصی حتی در زندگی افراد هم مقید است و شخص نمیتواند نظرواحساس و میل شخصی خودش را به اجرا بگذارد، حتی خندیدن مقررات دارد حتی شستن مقعد و ورود و خروج به توالت، موهای بدن از اراده انسان مسلمان خارج است.

برخی تصور میکنند که فقط حق حاکمیت است که از مسلمانان سلب شده است؛ خیر فرد مسلمان در چنبره ای از حرکات و باورهای تلقینی اسلامی قرار گرفته که حتی نفس کشیدن هم تابع اصول و قواعدی است که اسلام مقرر کرده است.

مخالفت با حاکم اسلامی

مخالفت با حکومت کشور که امروزه یکی از علانم مشخص زندگی اجتماعی و سیاسی جهان شناخته میشود، در حقوق اسلام جرم و قابل مجازات شناخته شده است، در زندان های جمهوری اسلامی بسیار، بسیار کسانی هستند که گناهشان مخالفت با عملکرد حکومت است نه مخالفت با اسلام.

اجبار ظریف

در همان برنامه مصاحبه کسانی گفته اند ظریف بمناسبت موقعیتی که داشته ناچار بوده چنین بگوید. خیر مورد مزبور شامل تقیه نمیشود زیرا ظریف اجباری در مصاحبه با کفر نداشته است که به دروغ گویی متوسل شود.